69ste JAARGANG No. 8470 — MAANDAG 7 JULI 1952 — VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Agent Curacao WITCOM - Tel. 1991

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aru ba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Agent Aruba Mario S. Arends

Zon van Anna Pauker neigt ter kimme

Op gaat de zon van haar aartsrivaal

De zon van het rode welbehagen neigde dieper ter kimme voor de 58-jarige Anna Pauker, Roemeens Minister van Buitenlandse zaken, van wie het aftreden Zaterdag j.l. gemeld werd.

Dit was niet het eerste teken, dat haar zon daalde: begin Juni reeds werd zij uit het Politburo gewipt. Evenmin is haar zon reeds onder de kim: nog is zij vice-presidente van de ministerraad. Maar haar zon daalt, en zoals het met dit natuurverschijnsel pleegt te gebeuren, zo zal het ook met Anna wel gaan: nog een korte tijd en ze verdwijnt in het Communistische duister.

Berichten uit Boekarest brengen de maatregelen tegen Anna Pauker in verband met de moeilijkheden die zijn gerezen in de industriële en agrarische productie in Roemenië. Persberichten uit Boekarest gewagen van grote onrust onder arbeiders, die klagen over schaarste aan verbruiksgoederen, te weinig loon, de gezondheidsvoorziening, de veiligheidsvoorzieningen, de huisvesting en de recreatie mogelijkheden. Ook onder de arbeiders op de olievelden van Ploesti zou onrust heersen.

De een zijn dood....

De ondergang van Anna gaat gepaard met de opkomst van haar grote rivaal Gheorghiu Dej. Toen de Nazies onder de tweede wereldoorlog beiden in de gevangenis geworpen hadden, heeft Moskou Dej laten zitten en Anna door uitwisseling van vooraanstaande Nazies vrijgekocht. thans speelt Dej als Secr. Gen. van de Comm. Partij een leidende rol, heeft zich eerst ontdaan van twee van Anna's beste vrienden: Vasila Luca, minister van financiën en Techari Georgescu, minister van binnenlandse zaken. Op 2 Juni werd hij voorzitter van de raad van ministers en zijn eerste daad was, Anna aan te pakken.

Levensbijzonderheden

Anna Pauker heeft haar opleiding in Moskou genoten. Zij had zeven bedienden en een kogelvrije auto en kleedde zich naar de Parijse mode. Zij aanvaardde haar functie in 1947. Reeds in 1949 werd hier en daar gefluisterd, dat zij bij het Kremlin in ongenade was gevallen; haar positie in Roemenië bleef echter onbetwist. Gedurende korte tijd na de tegen haar uitgebrachte beschuldiging werd niets van haar vernomen, totdat de Roemeense vakverenigingen haar weer beschuldigden van verraad, sabotage en klassevijandschap. Een Weens blad concludeerde hieruit, dat haar zaak in het Kremlin onderzocht was en dat zij voor „uiteindelijke zuivering, berechting en veroordeling" gereed was.

De Gaulle's partij scheurt als een verlegen kleed

Als een kleed dat te lang ongebruikt in de kast is opgeborgen gebleven en „verlegen" is, toont de R.P.F., de partij van Gen. Charles de Gaulle plotseling zijn zwakte door een scheuring, die haar in twee grote delen uit een doet vallen.

De aanleiding een kwestie van partijdiscipline: de Gaulle wil dat zijn volgelingen in belangrijke aangelegenheden stemmen volgens de beslissing van de partij. Dertig tot 35 van de 115 afgevaardigden en 20 van de 70 senatoren weigeren dit.

Belangrijker echter is het onderwerp, waarvoor deze partijdiscipline werd ongeëist en dat, wanneer de berichten juist zijn, het standpunt is t.a.v. het Europees verdedigingsverdrag.

De Gaulle is daar fel op tegen en wil dat alle Gaullisten zijn standpunt delen. Bovengenoemde volksvertegenwoordigers zouden daar niet van gediend zijn.

Het belangrijkst van alles is echter nog de vraag, hoezeer de kansen voor aanname van het Verdrag door het Franse Parlement door deze rebellie gestegen zijn. Wellicht, dat ze juist de weegschaal ten gunste van de aanname doet doorslaan.

— Het Heilig Officie van het Vaticaan heeft „La Mère, vie de Marie" van de jonge Franse katholieke schrijver Robert Morel op de Index geplaatst.

BLAUWE WIMPEL VOOR „UNITED STATES"

„United States" — Het nieuwe Amerikaanse passagiersschip „United States" heeft de blauwe wimpel gewonnen door de afstand van Ambrose light bij New York naar Bishopsrock 2938 mijl, af te leggen met een gemiddelde snelheid van 35,5 knopen. Dat is een snelheid van 59 kilometer. De afstand werd afgelegd in drie dagen, tien uur en veertig minuten. Het oude record, dat op naam stond van het Engelse passagiersschip „Queen Mary" en dat in 1938 werd gevestigd, was drie dagen, twintig uur en 42 minuten. De „United States" meet ruim 50.000 ton.

Tito dementeert Russische geruchten over verzoening

In „Prawda" heeft Rusland het gerucht gelanceerd, als zouden tussen Moskou en Belgrado onderhandelingen voor een overeenkomst gaande zijn. Tito liet geen gras groeien over zijn démenti.

In een te Nish uitgesproken redevoering zeide hij, dat de Sowjet Unie een wig tussen Joegoslavië en het Westen tracht te drijven. Tito noemde de beschuldigingen dat er een toenadering is tussen Joegoslavië en de Sowjet Unie, doorzichtige leugens. „Wij staan nog op hetzelfde standpunt als in 1948. Wij zijn van oordeel, dat de Sowjet Unie het aan het verkeerde eind heeft. Wij willen niet haar dienstknecht zijn", aldus Tito. Hij herhaalde het standpunt van zijn regering, volgens hetwelk Joegoslavië, hoewel het bereid is met alle landen voor de vrede samen te werken, geen enkel officieel bondgenootschap zal aangaan. Tito waarschuwde voorts de katholieke geestelijkheid in Kroatie en Slovenie en de orthodoxe kerk in Servië „de vergiftigende separatistische propaganda" te staken en zich tot geloofszaken te beperken.

RUSSISCHE VLIEGTUIGEN BOVEN WEST DUITSLAND

Hannover. — Het ministerie van binnenlandse zaken van Neder-Saksen heeft vandaag bekendgemaakt, dat een Sowjet-Russisch vliegtuig gisteren boven West-Duitsland heeft gevlogen en gecirkeld heeft boven de ultra-korte golf zender van het Westduitse postkantoor. De Britse autoriteiten en de West-Duitse regering zijn van het voorval in kennis gesteld, dat plaats vond op ongeveer 8 km. binnen de zonale grens. De zender is een van de radio-telefonie-verbindingen tussen West-Duitsland en West-Berlijn. Het toestel vloog op een hoogte van ongeveer 500 meter.

Een woordvoerder van de Britse Hoge Commissie deelde mede, dat het Sowjet-vliegtuigen niet verboden is boven West-Duitsland te vliegen, maar zij moeten tevoren kennis geven van hun vlucht aan de betrokken bezettingsmogendheid, in dit geval de Britten.

Tsjechisch parlement" in V.S.

New York. — In New York is een Tsjechoslowaakse „parlement" in ballingschap opgericht, bestaande uit 101 leden, waaronder 70 oud-parlementsleden van Tsjechoslowakije, die zitting hadden in de jaren 1918 tot 1948, 11 leden van verschillende regionale Tsjechische vertegenwoordigingen en 20 oud-ambassadeurs. Dr Stefan Osusky, voormalig Tsjechoslowaaks ambassadeur in Frankrijk, is gekozen tot voorzitter van het „parlement".

[illegible] IN BESTANDSBESPREKINGEN?

Pan Moen Djon. — Een woordvoerder van de Verbondenen heeft gisteren gezegd, dat van beide zijden klaargemaakte verklaringen zijn voorgelezen.

De onderhandelaars lieten zich daarbij niet afschrikken door een aanval van vier Amerikaanse straaljagers op communistische stellingen bij de neutrale zone, die de tenten en de gebouwen te Pan Moen Djon deden schudden.

Vandaag heeft de voltallige bestandscommissie in het geheim drie kwartier vergaderd. Zij zal Dinsdagochtend weer bijeen komen.

Nabij Pan Moen Djon is Zondagavond laat een aanvalskolonne van de Verbondenen teruggeslagen. Superforten bombardeerden Zondag transportcentra van de Noordelijken. Een Brits fregat heeft gedurende het weekeind kustinstallaties bij Songdjin beschoten en vliegtuigen van het vliegdekschip „Ocean" vielen geschutsopstellingen, troepen en barakken aan.

PRINSES BEATRIX OPENT „MADURODAM". — Prinses Beatrix heeft Woensdagmiddag in Den Haag het miniatuurstadje Madurodam officieel geopend. — Rechts: de loco-burgemeester der „stad", de 16-jarige Ronny van Beuge, leerling van het Vrijzinnig Chr. Lyceum te Den Haag, hangt de Prinses als teken van haar waardigheid de ambtketen om. — Links: Prinses Beatrix wandelt als burgemeester door haar „stad", vergezeld door Prinses Irene en de leden van de gemeenteraad. Zij passeert haar „ambtswoning", welke haar bijzondere aandacht heeft.

In Chicago vechten 1200 Republikeinen de strijd tussen Eisenhower en Taft

Heden zullen in Chicago 1200 gedelegeerden uit de 53 districten van de V.S. aanwezig zijn om de Conventie der Republikeinse partij aan te vangen, die de candidaat van deze partij moet vaststellen voor de Presidentkeuze, welke in November as. plaats heeft.

De Convention hall zal echter heel wat meer mensen bevatten, dan de 1200 gedelegeerden alleen: het totaal der aanwezigen is nl. tienmaal zoveel of 12.000. Alleen de pers, radio en televisie hebben er 5000 vertegenwoordigers In de hall zijn 75 teletype-machines opgesteld en 2000 telefoonverbindingen. Grote publiciteitslichamen hebben echter hun eigen privé verbindingen op andere plaatsen in de stad.

De grote strijd zal gevochten worden tussen Robert Taft, die tot nog toe de meeste gedelegeerden op zijn hand heeft, ofschoon te weinig om gekozen te worden, en Dwight Eisenhower, die minder gedelegeerden heeft, maar een grotere aantrekkingskracht op het volk. Wie de meerderheid krijgt, zal worden uitgemaakt:

1. door de beslissing aan wie een aantal betwiste gedelegeerden-zetels toekomt. Bepaaldelijk in Texas hebben aanhangers van Taft 38 delegatiezetels met kunstgrepen voor zich in beslag genomen.

2. Welke zijde de gedelegeerden zullen kiezen, die thans nog geen keuze gemaakt hebben.

In de afgelopen week hadden van de 1200 gedelegeerden 469 zich uitgesproken voor Taft en 392 voor Eisenhower.

Verkiezingsprogram.

Tevens wordt op deze conventie het verkiezingsprogram van de partij aangenomen. In het onderdeel over de buitenlandse politiek, dat zowel door Taft als door Esienhower aanvaard is, staan de volgende punten:

Versterking van de UNO o.m. van de doelen, waarvoor zij is gesticht; critiek op delen van de overeenkomst van Jalta, Teheran en Potsdam, die hebben geleid tot slavernij van vrije volken; critiek op de gevoerde politiek tot insluiting van het communisme, omdat deze van militair en economische standpunt gezien ondoelmatig is; aanmoediging van de hulp aan vrijheidslievende volkeren, die nu onder Sovjet bewind zijn; hulp aan de programma's op het gebied van gezondheid, techniek en productie voor alle vrijheidslievende volkeren, landen en streken; verklaring dat de republikeinse partij een voorstander is van vermindering van de tarieven door wederkerige handelsovereenkomsten met de beperking echter dat deze het werk van de Amerikaanse arbeiders in de industrie niet in gevaar mag brengen.

Regeringscandidaat aan winnende hand.

Mexico — Blijkens de eerste uitslagen van de presidentsverkiezingen kreeg de regeringscandidaat Cortines 65% van de uitgebrachte stemmen. Circa vijf millioen Mexicanen brachten hun stem uit voor een nieuwe president, een nieuwe Senaat en een nieuwe Huis van Afgevaardigden.

Ondanks vrees voor ongeregeldheden hadden de verkiezingen een rustig verloop.

Recht tot het hart

Heeft men tact dan merkt niemand het. Heeft men géén tact, dan merkt iedereen het.

het nieuws van vandaag

„De wereld is een schouwtoneel — Elk speelt zijn rol en krijgt zijn deel," schreef Vader Vondel levenswijs en deze wijsheid heeft nog een andere betekenis dan die, welke hij bedoelde. Het is inderdaad zo, dat de mens aan het wereldgebeuren, waarin hij zijn kleine of grote rol vervult, een grotere belangrijkheid pleegt toe te kennen dan het gemeenlijk verdient. Waarmee wij niet willen beweren, dat de loop der dingen, die het lot der mensen voor tijd en soms zelfs voor eeuwigheid beinvloedt, onbelangrijk zou zijn. Slechts willen wij er de nadruk op leggen, dat die belangrijkheid doorgaans wordt overschat en tevens, dat die belangrijkheid juist aan zulke onderdelen van het wereldgebeuren wordt toegekend, die er het minst voor in aanmerking komen.

Op deze commune dwaling, die hoge hoed en rok bestemt voor bezigheden welke realistischer en bovendien beter in hemdsmouwen verricht konden worden, is een hele wereld van humor, van carricatuur en parodie gefundeerd: die blik die door de indrukwekkende buitenkant boort en een innerlijke werkelijkheid ziet, die in koddig contrast met de externe pretentie staat. De blik, die ziet, dat de goegemeente zich vergist in het leven dat haar omringt: dat ze voor hoge ernst neemt, wat in werkelijkheid niet meer dan „grote mensenspel" is. En is dat niet de wijsheid, die Vader Vondel boven het toneel van de Amsterdamse schouwburg schreef: „Het leven is een schouwtoneel — Elk speelt zijn rol en krijgt zijn deel?"

Want zoals het „drama" ondanks de schijn der werkelijkheid, die het zich effectief verschaft, in wezen een spel is en blijft, zo ook het leven, dat met dodelijk ernst genomen, vaak de spot drijft met degenen die er de hoge hoed voor op zetten.

Maar wij schreven dat Vader Vondels wijsheid tevens een waarheid bevat, die hij niet bedoelde uit te drukken. Het is n.l. een feit, dat van de algemene menselijke tendens om het schouwtoneel der wereld in al zijn geledingen voor dodelijke ernst te nemen, bovendien nog misbruik gemaakt wordt om datgene wat geen leven maar klinkbare comedie is, tot hoge ernst te promoveren. Het is een feit, dat mensen de zwakheid hunner medeburgers op dit punt exploiteren en zo de wereld tot een „schouwtoneel" maken in meer dan één betekenis van dat woord.

Comédie humaine

Alhoewel koddig, is het „normaal" dat de burger de plank grotesk mis slaat in zijn oordeel omtrent het belangrijke en onbelangrijke in de wereld, waarin hij rondwandelt en hoewel ridicuul, is het normaal dat hij dit dwalende oordeel met een hoge hoed bekroont, op die wijze aan zijn dwaling het gezag der waarheid verleent in de ogen der medeburgers en zich vrijwaart van een scepsis waartegen hij zich in een alledaagse colbertje minder goed zou kunnen verweren.

Dit alles is normaal, en geeft hoogstens aanleiding tot zijn toornige verontwaardiging jegens de doorborende blik van de satiricus, die het schild van zijn hoge hoed niet respecteert. Wat echter beslist niet normaal is, en heel wat minder onschuldig, dat is het verschijnsel van deze „impressario's der comedie humaine", die een heel toneelstuk van hol vertoon op touw zetten en dit door de goegemeente als hoge ernst, als „je van het" laten slikken enkel en alleen omdat de massa door een algemene zwakheid op dit punt, maar al te gretig daartoe bereid is.

Wij noemen dit „heel wat minder onschuldig", omdat de gevolgen ervan de werkelijkheidszin van de mensen, en dus van de gemeenschap die zij vormen, in hoge mate schaden en omdat schade aan die „nuchterheid" toegebracht zeer betreurenswaardig is, daar ze de grondslag zelf aantast, zowel van de menselijke persoonlijkheid als van de maatschappij. En is dit te betreuren in een gevestigde, een in tradities van degelijkheid verankerde gemeenschap, dan is het dit te meer in een gemeenschap als de onze die zijn geestelijk fundament nog leggen moet, en waarvan de solidariteit der basis, de solidariteit van de bovenbouw bepalen zal.

Het is al erg genoeg, dat er mensen zijn die de wereld en het leven zelf niet als een schouwtoneel kunnen zien. We behoeven dit onvermogen zeker niet te vergroten door aan comedie de pretentie van werkelijkheid, te verlenen.

Realiteit, zelfs in het meest alledaags kostuum is meer waard dan de bontst gekleurde pluimen.

Mr. N. Debrot ziet Pinksterfeest als symbool

's-Gravenhage — Mr N. Debrot hield Zondag voor de Antilliaanse studenten te Nijmegen een causerie over „de ontwikkeling van het karakter in de cultuur van de Antillen". Hij besloot deze causerie als volgt:

„De stand ener cultuur wordt bepaald door de plaats, die daarin door de geest wordt ingenomen. De moderne culturen verkeren in een ernstige crisis, omdat zij niet in de eerste plaats door de geest worden gedragen. De jonge culturen varen op de impuls der emotie, de oudere culturen op het compas van de techniek. Het is m.i. om deze reden, dat de besprekingen, die overal ter wereld gevoerd worden tussen jonge en oudere volkeren, de heersende en koloniale volkeren van voorheen, meestal zulk een moeizaam verloop hebben.

Het lijkt mij bepaald symbolisch, dat de RTC te Den Haag enkele dagen vóór het Pinksterfeest, het feest der uitstorting van de Heilige Geest, is onderbroken. Het is goed, dat men zich deze crisis bewust is en het is de enige manier om haar te boven te komen.

HENNY EMAN TELEFONEERDE MIN. LAMPE

's-Gravenhage — Volgens berichten uit Den Haag heeft de heer Henny Eman gisteren — naar hij een redacteur van het ANP mededeelde — getracht een telefonisch onderhoud te hebben met de heer W. Lampe. In verband met storingen is het telefoongesprek niet mogelijk geweest. Hij deelde mede te trachten vandaag een telefonisch onderhoud met de landsminister te hebben.

De heer Lampe deelde het ANP te Willemstad gisteravond mede niet op de hoogte te zijn van de pogingen van de heer Eman hem telefonisch te willen bereiken.

Bij Koningin op bezoek.

's-Gravenhage — De heer en mevrouw J. M. L. Maduro hebben van de secretaresse van H.M. de Koningin een uitnodiging ontvangen, waarin H.M. hen uitnodigt Maandag een bezoek aan de Koninklijke Familie te Soestdijk te brengen.

De heer Maduro heeft in een gesprek met het ANP medegedeeld, dat in de miniatuurstad in totaal een bedrag van acht-en-een-halve ton Nederlandse courant is geïnvesteerd. De opbrengst voor het studentensanatorium wordt op Nƒ 75.000 per jaar geschat.

BLAUWE WIMPEL VEROVERD

Le Havre. — Het nieuwe 53.000 ton metend Amerikaanse passagiersschip „United States" is vanmorgen om 07.55 uur Cur. tijd de haven van Le Havre binnengevaren na de blauwe wimpel in de wacht te hebben gesleept na de afstand Ambrose Light naar Bishop's Rock in recordtijd te hebben afgelegd. De gemiddelde snelheid was 35.59 knopen.

CURAÇAO

ZIEKEN UITZENDING

In de Curom-uitzending voor de zieken zal morgenochtend 11.20 uur de Z.E. Heer dr Römer spreken over de H. Maria Goretti.

AANKOMST VLIEGTUIG

Het KLM vliegtuig van Vrijdag landde gisteren 14.10 uur N.d. tijd op Schiphol. Het KLM vliegtuig van Zaterdag hedenmorgen 07.43 uur.

AFSCHEIDSAVOND

Aan prof. de Haas zal op Woensdagavond a.s. in Brakkeput Mei-Mei een afscheidsavond aangeboden worden.

WAAR BLIJVEN DIVIDENDEN DER LANDSLOTERIJ?

Nog steeds moeten de liefdadige instellingen het zonder de bijdragen stellen, die zij krijgen uit de aandelen van de Landsloterij. Het jaar is al in zijn zevende maand en zit men (geduldig) te wachten tot de eerste uitkeringen uit de gecompliceerde en traagwentelende Gouvernementsmachine naar buiten komen rollen.

Wij beseffen zeer wel, dat het Gouvernement zijn zaken degelijk moet doen en niet met de Franse slag. Wij beseffen ook, dat het zeer veel andere dingen aan het hoofd heeft. Maar wij hopen toch dat er ondanks die vele andere dingen nog plaats blijft voor dit ene zeer eenvoudige dat sociale bijstand niet met wind verleend kan worden en dat anderzijds, die bijstand niet onderbroken kan worden zonder de goede gang van zaken in deze gemeenschap ernstig te schaden.

INDEXCIJFERS VAN KOSTEN VAN LEVENSONDERHOUD OP CURACAO, APRIL — MEI 1952

Na een inzinking in Maart 1952, is het indexcijfer van levensmiddelenprijzen wederom gestegen. De stijging betrof hoofdzakelijk vers vlees, verse groenten en vruchten, en aardappelen.

In de overige sectoren traden slechts geringe prijsveranderingen op.

HOE CURACAO LAS

In Juni werden totaal 5714 boeken uitgeleend, waarvan 3979 romans. Deze waren als volgt verdeeld:

3278 Nederlandse, 612 Engelse, 43 Spaanse, 25 Franse en 21 Duitse romans.

Voorts werden 1318 kinderboeken en 417 studieboeken uitgeleend.

IN DRUK VERSCHENEN

In druk zijn verschenen de notulen van de Openbare Statenvergadering van Dinsdag 17 Juni j.l.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Zaterdag: Zulia naar Coro, **Prins Bernhard** naar Aruba, **Colombie** van La Guaira naar Cartagena, **Del Mar** naar New Orleans, **Millerston** van P. Cabello, **Andreas** naar Christobal, **Alcoa Cavalier** van Guanta en **Trajanus** naar Aruba.

Zondag: **Alcoa Cavalier** naar Guanta, **Trajanus** naar Aruba en **Millerton** naar Aruba.

UITREIKING DIPLOMA'S A.M.S.

Zaterdagmiddag werden aan totaal 26 gelukkige AMS leerlingen het einddiploma AMS uitgereikt en het is ook voor de laatste keer dat er AMS-diploma's worden uitgereikt, want de AMS als zodanig heeft opgehouden te bestaan. Binnenkort heeft zij HBS en binnen niet al te lange tijd krijgt zij een nieuwe behuizing.

De namen der geslaagden zijn:
AMS afdeling A: de dames: Marlene Henriquez (gemiddelde van 7.58) Hilda Causanchi (7.33); Greetje L. Isa, J.M. Kruiver, D.M. Labega, Ella K. Verheul, Sybil E. Sprockel en de heren P.A. Gorsira, E. C. van Leeuwen en W. van Dijk.
AMS Afdeling B: de heren: R.A. Hodgson, B. Hessing, J.F.W. Sierevogel, A. Silbiger, J.D. van der Zwan, H.L. Vos, J.C. van de Wall-Arneman, M.A. van Weel, M.D.O. Kibbelaar, D.G.J.M. Gehring, W. de Groot, R. Harms en W. Heykoop. Voorts de dames: E.J. Nijhoff (8.45 pt.); Ineke S. van Gendt en van der Horst.

Er slaagden dus 10 van de 15 A-candidaten en 16 van de 19 B-candidaten.

De wnd directeur van de AMS, de heer C. Sprockel reikte met een persoonlijk woord de diploma's uit en hield een rede, waarin hij de groei en bloei van de AMS uiteenzette.

Spr. wees er op, dat deze school grote veranderingen zal ondergaan en zag in de AMS een weerspiegeling van de Curaçaose gemeenschap. Woorden van dank richtte spr. aan het adres van het Gouvernement, dat voor een nieuwe behuizing zal zorgen en eindigde met op te merken dat men bij de samenstelling van het leerplan van de nieuwe school zal bedenken, dat dit zoveel mogelijk gelijk moet zijn als voor de oude AMS, die voor deze streken zo goed voldaan heeft en dat vermindering van de uren voor de vakken die het meest bijdragen tot de cultuur, gezien de positie, die de Antillen als afgelegen cultureel centrum in het Caraibisch gebied innemen, niet wenselijk is.

Namens de gecomitteerden sprak de heer H. Hermans ook enkele gevoelvolle woorden. Hiermede was het officiële gedeelte afgelopen en werden de handen gedrukt.

Aan de geslaagden, hopi pabien.

H. MARIA GORETTI GEHULDIGD

In een Godshuis, dat verheugend gevuld was met vereersters van de jeugdige Heilige Maria Goretti, werd gisteren te San Mateo een geestdriftige hulde aan haar gebracht.

Het plechtig Lof, waarvan de gezangen op schone wijze door het meisjeskoor van het Maria college werd uitgevoerd, werd geaccentueerd door een feestpredicatie van de Eerw. Heer dr A. Römer, die de lof van de jonge martelares zong en haar ten voorbeeld stelde aan onze vrouwelijke katholieke jeugd.

Daarna volgde een indrukwekkende bloemenhulde, waarbij door onze meisjes bloemen werden neergelegd aan de voet van een schilderij dat door de heer Theo van Delft van Maria Goretti vervaardigd was.

Moge deze plechtige hulde onze jeugd aansporen, de heilige te eren niet slechts door haar bloemen, doch ook door haar navolging van het heldhaftig voorbeeld.

OOST EN WEST

Wij ontvingen het Mei-nummer van „Oost en West", ditmaal geheel gewijd aan de Nederlandse Antillen. Het tijdschrift begint met een artikel van de hand van Gouverneur mr Struycken en onder de kop „Politieke rust en rechtszekerheid" schrijft onze gouverneur o.m.:

„Een factor van specifieke betekenis is, dat de Ned. Antillen zelf geen olie bezitten, maar afhangen van de aanvoer van ruw product van elders. Hierdoor krijgt het maatschappelijk bestel in de Antillen tevens betekenis voor gebieden daarbuiten, inzonderheid Venezuela, vanwaar dagelijks in grote hoeveelheden olie wordt gebracht.

Politieke rust en rechtszekerheid vormen door deze bijzondere positie, waarin de Nederlandse Antillen economisch verkeren, absolute vereisten, onder welke de welvaart, welke deze eilanden thans genieten, ineenstort."

Voorts bevat dit nummer artikelen over De Shell, Lago, Toerisme (Ph. Evers) en E. Bartels, „Kan Curaçao het voorbeeld volgen van Colon?" van dr ir P.C. Henriquez, een artikel van de handelscommissaris, belangwekkend van inhoud „Doorgangspoort naar Midden en Zuid-Amerika", Bonaire (L.D. Gerharst) een pleidooi voor een goede verbinding met de Bovenwindse eilanden (Ch. Voges), „De mensen op de Antillen" (dr J. Hartog), „Onderwijs in het Nederlands" van dr Goslinga, Culturele activiteit van Cola Debrot, een wetenschappelijk artikel over de eilandenregeling van L.C.M. Kerstens, dr H. Riemens schrijft over het doel en werk van de Caraibische Commissie, artikelen over welvaartsplannen (dr Westermann) en natuurwetenschappelijk onderzoek (dr Wagenaar Hummelinck). Elias schrijft de Kroniek met een typische en alleszins juiste opmerking.

Sprekende over de voorlichting van de RTC naar de West zelve, schrijft hij: „Merkwaardig is dat de delegaties die uit Suriname en de Antillen gekomen zijn van alle gemakken voorzien waren, om het zo maar eens te noemen, maar dat zij van het belangrijkste niet voorzien zijn geweest, n.l. van een behoorlijk publiciteitsmedium".

HEDEN BEGON DE REPUBLIKEINSE CONVENTIE. — die een strijd tussen Senator Taft en Gen. Eisenhower te zien zal geven als in de geschiedenis der Republikeinse partij nauwelijks geëvenaard werd. Hier ziet men Robert Taft met zijn vrouw Marthe, die vroeger zijn talentvolle steun bij verkiezingscampagnes was, doch thans door beroertes verlamd is, in een ziekenwagentje voortrollen.

Dr. Drees ontving schriftelijk antwoord van vier partijen

's-Gravenhage — De kabinetsformateur Dr Drees heeft Zondagavond schriftelijk antwoord ontvangen van de Christelijk Historische, de Anti Revolutionnaire en de Katholieke fracties, op het door hem in grote lijnen opgestelde concept-programma.

Hij verwacht in de loop van hedenochtend ook antwoord van de P.v.d.A., zodat hij, als de besprekingen beginnen, de beschikking zal hebben over de vier nota's, waarin het standpunt der vier partijen, die door hem kennelijk vóór het leveren van persoonlijkheden tot vorming van een kabinet zijn aangezocht, is vastgelegd.

NIEUWE HITTEGOLF OVERSPOELDE NEDERLAND

's-Gravenhage — Honderdduizenden in Nederland hebben gisteren getracht ergens een koel plekje te vinden. Aan het strand zochten grote menigten verkoeling maar het zand was gloeiend. De Oostewind, die over het land blies, voerde voortdurend hete lucht aan en omdat het Oostenwind was, wemelde de zee, die misschien de zo verlangde verkoeling had kunnen brengen van de kwallen. Zij, die een kwallenbeet in het koele zeewater verkozen, waren er velen, maar weer velen van hen moesten dit bekopen met hevige jeuk, soms zelfs zo erg, dat opname in een ziekenhuis nodig was.

Aan het einde van de Zondag kwamen boven Zuid-Holland en Zeeland de lang verwachte onweersbuien. Tussen tien en elf uur in de avond waren de bliksemstralen en donderslagen, gepaard met hevige windstoten niet van de lucht en de straten stonden blank van het water, dat in stromen naar beneden kwam.

Twee hoofdredacteuren voor „De Tijd".

's-Gravenhage — Tot hoofdredacteuren van het dagblad „De Tijd" zijn benoemd mr W. A. M. van der Kallen, thans directeur-secretaris van het Algemeen Nederlands Persbureau (A.N.P.) en de heer H. baron van Lamsweerde, thans hoofdredacteur van de „Nieuwe Dag".

DRIEHONDERD JAREN JOODS LEVEN IN AMERIKA.

Grootse viering valt samen met het derde eeuwfeest van Amerika's oudste Joodse gemeente „Mikvé Israël".

Verschillende comité's en organisaties in de Verenigde Staten van Amerika bereiden de viering van een groots herdenkingsfeest voor in verband met het historische feit, dat het in 1954 drie eeuwen gel... zal zijn, dat de eerste Joden, vluchtelingen uit Brazilië, in Noord-Amerika kwamen.

Deze nieuwgekomenen waren Portugese Israëlieten, die geruime tijd onder Nederlands gezag in Brazilië gewoond hadden en actief aan de verdediging van Recife (thans Pernambuco) hadden deelgenomen. Toen Nederland zijn bezit in Brazilië aan Portugal moest afstaan, weken deze Portugese Joden naar de Amerikaanse landen uit.

In Curaçao had zich omstreeks die tijd reeds een kleine Joodse gemeenschap gevestigd. En in het jaar 1654 werd daar de Portugees Israëlietische Gemeente „Mikwé Israël" gesticht, welke de oudste nog bestaande Joodse gemeente in de Amerikaanse landen is.

Een jaar later ontstond in New York de gemeente „Shearith Israël", welke dus in 1955 haar driehonderdjarig bestaan viert.

Het derde eeuwfeest van de op Curaçao gevestigde gemeente „Mikwé Israël" gaat hieraan vooraf. In verband hiermede hebben verschillende instanties in de Verenigde Staten contact gezocht met Rabbijn Cardozo alhier, aangezien er steeds hechte relaties hebben bestaan tussen de oudste gemeente op het Westelijk halfrond en de daarna in verschillende plaatsen van Noord-Amerika (vaak met financiële steun uit Curaçao) gestichte zustergemeenten, waartoe o.a. ook „Mikveh Israël" te Philadelphia behoort.

Rabbijn Dr David de Sola Pool, geestelijk leider van de Spaans en Portugees Israëlietische Gemeente „Shearith Israël", welker fraaie synagoge aan Central Park West te New York gevestigd is, heeft van zijn gemeente de opdracht gekregen om in verband met al deze vieringen een groot historisch werk samen te stellen. Naar aanleiding hiervan is hem een volledige vrijstelling van zijn ambtsbezigheden verleend, zodat hij zich ruim een jaar aan het uitvoeren van deze belangrijke opdracht kan wijden.

In Noord-Amerika wonen thans ruim vijf millioen Joden en het ligt voor de hand, dat er voor de herdenking van de driehonderdjarige vestiging grote belangstelling bestaat.

In verband met hem door het voorbereidende feestcomité gedane uitnodigingen tot samenwerking, heeft Rabbijn Cardozo de publicatie van zijn boek „If the Stones could talk" uitgesteld en overwogen dit ter gelegenheid van het derde eeuwfeest zijner Gemeente in uitgebreidere vorm te doen verschijnen.

RUDOLPH WINT VENEZUELA BEKER.

De finale van het tennistournooi om de Venezuela-beker werd een zeer spannende strijd tussen de heren Rudolph en Hugo Gerharts, welke in vijf sets door Rudolph gewonnen werd.

Gerharts en Rudolph moesten ruim 2½ uur strijden, voor er een beslissing viel. De eerste set werd een gemakkelijke overwinning voor Rudolph, maar de volgende twee waren voor Gerharts.

In de vierde set had Gerharts met 5—4 de leiding, maar Gerharts gaf blijken van vermoeidheid en zo kwam dan het einde met een moeilijke, maar welverdiende overwinning voor Rudolph. De stand was 6—3, 3—6, 4—6, 7—5, 6—2.

Onder de aanwezigen bevond zich Z.E. de Gouverneur, de Consul van Venezuela en Gezaghebber en Mevrouw Gorsira. De beker werd met een korte toespraak aan Rudolph overhandigd.

Vervolgens spraken nog de voorzitter van CSC, de heer Oscar Salas en de heer Leyba, zoon van wijlen de heer Leyba, die de beker in 1921 beschikbaar stelde.

MET ONTSLAG

Het Hoofd van de Landsradio dienst, de heer L.C.H.M. Bergman heeft zijn ontslag als zodanig aangevraagd. Hij zal eerst 4 jaar op wachtgeld gesteld worden om in aansluiting daarop met pensioen te gaan.

IN DE BOEIEN DE STRAAT OP

Een opvarende van het Duitse schip Millerton, de Duitser H.J. was door de kapitein in de boeien geslagen en opgesloten in zijn hut. Hij wist zijn deur te forceren en wandelde geboeid de straat op. De havenpolitie ontfermde zich over de man.

BRANDJES

Op Santa Rosa werd Zaterdagmiddag brand gemeld door een vrouw, die vuur en rook zag achter haar huis. De brandspuit kwam en bluste de brand die in de afval terecht gekomen was.

OVERSPANNEN

Een vrouw sprong zo maar het Rifwater in nabij de Rifwaterstraat. Omstanders schoten toe en wisten haar weer op het droge te brengen. Zij was lichtelijk in de war en werd Rustoordwaarts gezonden.

DOOD

Hij is dood. Ja, maar men ontdekte het vrij laat, want het is nu geen gewone karwei meer voor degenen die hem moeten kisten. Zij doen het niet. De wijkzuster moet het maar doen. Hoe heet hij? Na veel zoeken komt men er achter. Hoe is alles zo gekomen? Ja dat is eenvoudig. De buren hoorden of zagen niets meer van hem en toen kwam men de huur ophalen voor dit krot. Oude dag zonder troost, zonder gezelligheid in bittere armoede. Waar lezer? Hier, op een naburig eiland.

D'R IN EN D'R UIT

Hato: in 22 en uit 22 vliegtuigen, met 353 passagiers aankomend, 148 in transito en 185 vertrokken.

Haven: in 5 vrachtschepen (8), 34 tankers (30) en 9 zeilboten (1).

HET WEER

Max. temp. 29.2 C. (84.8 F.), min. 23 C (74.4 F) en gem. 27.2 C. (81 F.). Vochtigheidsgehalte: 78%, neerslag 5.59 mm. Bewolking: licht bewolkt 8, bewolkt 8 en zwaar bewolkt 8 uren. Max. wind 18, min. 11 en gem. 15 knopen.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

ONZE ZANDWEGEN

Onze zandwegen op Montagne zijn niet breed genoeg, ze zijn zeer smal. Meerdere malen heb ik aangedrongen om deze zandwegen in betere positie te brengen en deze te verbreden.

Nu is LWV bezig daar 'n pijpleiding te plaatsen en men is nu druk bezig te graven.

Bij perceel 350 staat een cactus. Inplaats die cactus om te hakken wordt de zandweg daar nog smaller door er naast te graven, om kennelijk de cactus te sparen.

Indien U aan de juistheid van dit ingezonden stuk wilt twijfelen, komt en overtuigt U zelf, dat dit ingezonden stuk de waarheid zegt. Beter gezegd dat D.O.W. ons hier kan helpen.

Laat ons niet wachten, totdat er een ongeluk gebeurd is om dan pas goed te maken wat fout geweest is.

Een Montagne bewoner

NIEUWS VAN SPORTCLUB „GOEDE HOOP".

Zondag 29 Juni jl. had Pension „Goede Hoop" te Rincon, Bonaire, de eer door het bestuur van de Sportclub „S.O.A." te Curaçao te worden opgebeld, met het verzoek aan de leden van Sportclub „Goede Hoop" te willen mededelen, dat „S.O.A." van plan is op 13 Juli as. een bezoek te brengen aan Bonaire.

De volgende ochtend 14 Juli zullen zij met club „Uruguay" te Antriol spelen, terwijl zij 's middags om 16 uur te Rincon met Goede Hoop hun krachten zullen meten.

Met het bezoek van de S.O.A. is het reeds de 7e club, die ons in de 5 maanden tijds, dat onze club de naam „Goede Hoop" draagt, bezoekt, terwijl 9 maanden geleden met het voetbalspel werd begonnen.

In Februari werd tegen de „Janky-Boys" met 2—1 verloren. In April werd van „S.O.A." met 2—1 gewonnen. In April werd tegen Scherpenheuvel met 4—1 verloren, terwijl in Mei van de Ceram met 2—0 gewonnen en tegen Jong Colombia met 1—0 verloren werd Tegen Argentina Junior kon de „Goede Hoop" het niet bolwerken, het werd 4—1.

En nu zal binnenkort aangetreden worden tegen de „S.O.A.", die op 13 Juli as. represaille wil nemen. Het spijt mij werkelijk, dat de andere voetbalclubs van Bonaire bijna nooit een kans krijgen om ook eens tegen een Curaçaose team te mogen spelen, maar daarvoor moeten de resp. besturen mij niet kwalijk nemen, daar ik altijd de clubs vraag, die mij gevraagd hebben om voor hen te solliciteren.

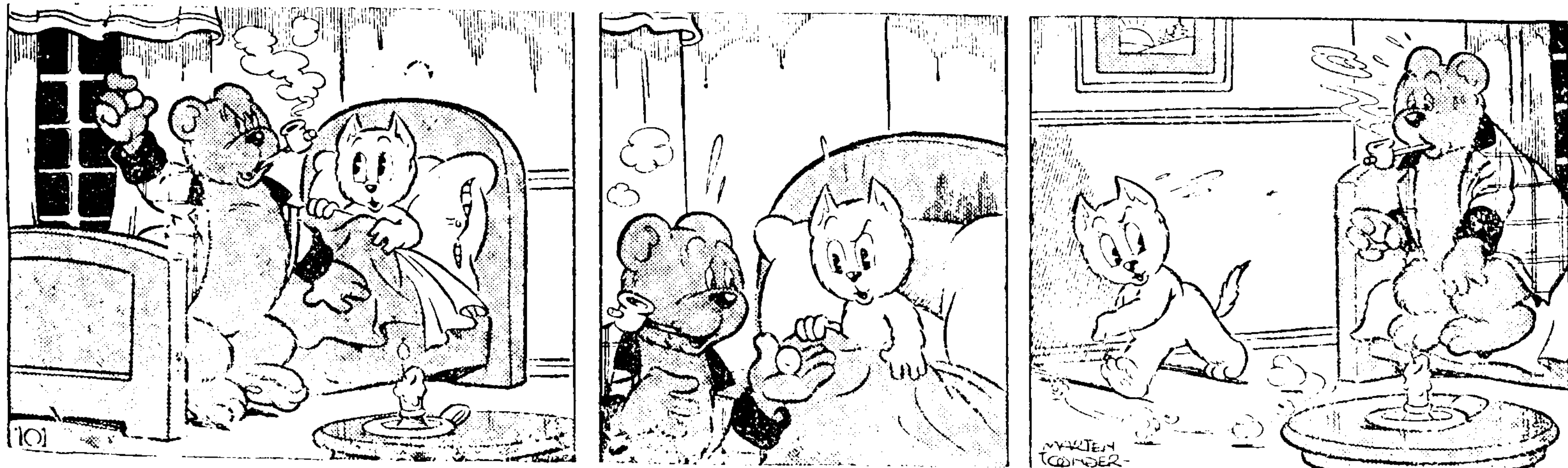
Op Bonaire hebben we 5 voetbalclubs, t.w. de „Uruguay" te Antriol; de „Caribbeans Boys" ook te Antriol; de „Jong Bonaire" te Noord Salinja; „Deportivo" in de Playa (Kralendijk) en de „Goede Hoop" op Rincon. Laat ons hopen, dat een volgende keer de andere clubs ook een keertje tegen Curaçao kunnen spelen.

Bij voorbaat roepen wij de „S.O.A." een hartelijk welkom toe en hopen dat zij prettige dagen bij ons mogen doorbrengen, zodat zij een altijd prettig aandenken aan ons eiland zullen blijven behouden.

Leve de Goede Hoop! Leve de S.O.A.! Leve Ricon! Leve Bonaire! Leve Curaçao!

Olimpio E. Sint-Jago, (Tavio).
Rincon — Bonaire.

1208 Tom Poes en de Talisman.

„Ik wilde naar bed gaan.... uche....uche!" legde heer Bommel uit. „Toen nam ik mijn dure talisman om te wensen, dat mijn pijp zou uitgaan.... uche....uche.... voel je wel?" Zou uitgaan, heel gewoon! Maar er gebeurde niets! Pijp bleef aan! Bleef doorroken! Goeie canastertabak.... uche-uche.... maar heb genoeg gehad! Wil slapen!"

Hij stak de knikker nogmaals omhoog en riep: „Wil slapen! Uche-uch! Pijp uitgaan, zeg ik!"

Ook nu gebeurde er niets en Tom Poes keek nadenkend naar heer Bommel, die er steeds droefgeestiger begon uit te zien.

„Dat is vreemd!" zei Tom Poes. „Heel vreemd!" herhaalde hij en stapte zijn bed uit.

„Heel vreemd!" praatte heer Ollie na. „Uche-uch.... dat kán ik ook zeggen, jonge vriend! Heb ik niets aan. Als dát alles is, wat je te zeggen hebt, ga ik weer naar bed.... Zal ik wel zien hoe ik de nacht doorkom.... uche-uche!"

„Wacht eens even!" zei Tom Poes. „De talisman was goed vóórdat U hem kocht. Toen werkte hij wèl! Ik snap het al! Die zogenaamde baron Goedbloed heeft U beetgenomen! Toen hij het geld gekregen had, heeft hij de èchte talis man verruild voor een nagemaakte! De echte heeft hij weer meegenomen en daar zit U nu met een gewone knikker in Uw hand!"

De Antillen in de belangstelling, en dat zonder atoombom of politieke discussie

In April en Mei hebben onze eilanden door de thans tijdelijk onderbroken R.T.C. in het middelpunt van de belangstelling gestaan, gelijk U allicht reeds bekend is.
Men zou allicht hebben gemeend, dat zij spoedig daarna van het voetlicht zouden zijn verdwenen. Dit is geenszins geschied. In de kolommen der kranten blijven de Antillen de belangstelling voor zich opeisen, thans evenwel niet op politiek terrein. Het gaat thans om de artistieke, sportieve en sociale evenementen, aldus mr N. Debrot voor de PCJ.

Het kan zijn nut hebben dat ik U enkele van de belangrijkste gebeurtenissen in chronologische volgorde noem. De 14e Juli werd een tentoonstelling van tekeningen geopend onder de Titel „Dans en Muziek der Antillen". De wijze waarop de tekenaar werd geinspireerd, zal de benaming van deze expositie, die op het eerste gezicht een weinig bevreemdt, duidelijk maken.

De tekenaar, de heer Gutterswijk, heeft de Antillen nimmer bezocht, zijn kennis van de Antillianen hangt samen met het nauwe contact, dat hij heeft gehad met twee Antilliaanse balletten, die de laatste jaren met veel succes in Europa opereren, zij hebben zelfs een zekere vermaardheid verworven. Het zijn de balletten van Katherine Dunham, die vooral veel sex-appeal en van Berto Pasuka, die in de eerste plaats een grote kunde bezit. Uit het werk van Gutterswijk spreekt niet in de eerste plaats een belangstelling voor meer of minder modieuze kunststijlen, als wel een gespannen aandacht voor zijn objecten, in dit geval dus de bewoners van de Antillen. De volgende gebeurtenis staat in meer directe betrekking tot de Nederlandse Antillen. De 16e Juni zijn per KLM hier gearriveerd de spelers van het voetbalelftal, dat in Helsinki zal deelnemen aan de Olympische spelen. Het zal U reeds thans bekend zijn, dat hun weg niet uitsluitend over rozen gaat. Ik vrees dat zij tot nu toe niet de nodige aandacht hebben besteed aan tactiek en samenspel of wel dat deze ernstig hebben te lijden onder deze geheel andere omstandigheden waaronder zij thans hebben te spelen. Maar hun baltechniek en hun sportiviteit worden algemeen geprezen. Vooral het laatste is natuurlijk van groot gewicht, zij is tenslotte een gevolg van fairness en durf. De volgende twee gebeurtenissen symboliseren de vriendschap tussen Nederland en de Nederlandse Antillen. De 19e van deze maand heeft de minister van onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, prof. dr F.J.Th. Rutten, officieel het Nederlandse Studenten Sanatorium geopend. Prof. Heringa, die een overzicht gaf van de totstandkoming van het sanatorium, wees er met name op, dat de realisering van dit plan niet reeds in 1946 begonnen zou kunnen zijn, indien toen niet uit de West Indische Rijksdelen giften waren ontvangen ten bedrage van bijna een half millioen gulden.

Wij mogen al in het voetbal een enigszins primitief spel ten beste geven, op het gebied van de financiën schijnen wij het samenspel meesterlijk te beheersen.

De laatste gebeurtenis waarvan ik spreken wilde zal op 2 Juli plaats hebben. Zoals U bekend verrijst thans aan de rand van de Scheveningse bosjes een miniatuurstad, de mikropolis Madurodam op een vijf en twintigste van de grootte van een echte stad. Ik zal U hier geen beschrijving van deze feërieke stad uit wonderland geven. Het radio-verslag van de dichter Ed. Hoornik moet U thans reeds hebben bereikt. Bovendien zult U zich door de film spoedig met eigen ogen van de bijzondere bekoringen van dit stadje kunnen overtuigen. U weet dat de bouw van deze stad slechts mogelijk is geweest door het maecenaat van Jossy en Beca Maduro, die zich thans in den Haag bevinden voor de openingsplechtigheid. Zij hebben hiermede de herinnering aan hun zoon George Maduro, die zijn leven in de oorlog heeft geofferd, levend willen houden. Het is een van die tegelijk schone en ironische wendingen van de geschiedenis, dat het leed, toegebracht aan een jonge man, thans omgezet wordt in de vreugde die talloze kinderen zullen bezielen bij de bezichtiging van de mikropolis aan de rand van den Haag. Nederland heeft niet nagelaten ook openlijk blijk te geven van haar appreciatie voor deze geste van de ouders van George Maduro. Het burgemeesterschap van Mikropolis werd aan onze kroonprinses opgedragen. Prinses Beatrix heeft een zilveren ambtsketen ontvangen, die speciaal voor dit doel is vervaardigd. De schakels van de keten worden gevormd door de geëmailleerde wapenschilden van de universiteits- en hogeschoolsteden Leiden, Utrecht, Groningen, Amsterdam, Delft, Nijmegen, Rotterdam en Tilburg, alsmede van den Haag. De hoofdschakel is een combinatie van de wapenschilden van Curaçao en Nederland.

Aan deze hoofdschakel hangt het geëmailleerde wapen van de Curaçaose familie Madaro, die het stamkapitaal van de mikropolis heeft geschonken. U ziet, de Antillen staan nog altijd midden in de belangstelling, zij het niet door middel van atoombom of politieke discussie. De sportieve, sociale en artistieke evenementen zijn van het grootste gewicht.

Het zijn deze contacten, die de weg banen naar harmonische samenwerking in onderling vertrouwen, die op een bepaald soort conferenties helaas nog maar al te vaak alleen met de mond worden beleden.

Suriname

Nationale dag voor afschaffing van slavernij verworpen

De Staten hebben Donderdag jl. met 10—9 stemmen een motie van de heren Pengel, Rens, Murray en Pirau verworpen om 1 Juli tot nationale dag te proclameren. Wel namen de Staten met 12—2 stemmen en 4 onthoudingen een motie Lachmon aan om de regering aan te bevelen aan degenen, die 1 Juli wensen te herdenken, de gelegenheid te geven met behoud van salaris.

De kwestie was aan de orde gekomen toen het zg. Patriotten Comité de regering vroeg 1 Juli ter herdenking van het feit, dat op die datum in het jaar 1863 de slavernij in Suriname werd afgeschaft, als nationale dag uit te roepen. De regering wees dit verzoek af, omdat er geen meerderheid voor te vinden zou zijn in de Staten.

Daarop hebben de vier genoemde heren, leden van de NPS, een motie ingediend.

De VHP meende niet voor de motie te kunnen stemmen, omdat deze dag niet tot de Hindostani zou spreken. De leden van de NPS Findlay, Axwijk en Kolader stemden tegen, omdat deze motie o.m. de zo zeer beoogde eenheid in gevaar zou kunnen brengen en omdat het een kwestie van ras was. Men kan de andere bevolkingsgroepen niet dwingen deze dag te vieren met degenen, die zich neger voelen of weten.

Nadat de motie verworpen was, ontstond er een klein relletje, opgezet door een aantal volksvrouwen.

Inkoopcentrale.

De landsregering heeft de Staten een nota gezonden, waarin zij Sf 50.000 vraagt voor het instellen van een landbouwproductencentrale. Deze centrale wordt voorgesteld als de oplossing om de buitensporig hoge prijzen voor inheemse landbouwproducten te drukken. De landbouwers zullen bij dit lichaam hun producten tegen door het gouvernement vastgestelde prijzen kunnen verkopen. Om de garantieprijzen aan de landbouwers te kunnen betalen en schade door bederf te kunnen opvangen is een werkkapitaal van Sf 100 000 nodig. Hiervoor kan Sf 64.000 bestemd worden, die als batig saldo van de liquidatierekening van de Surinaamse koffiecentrale staan geboekt. Indien de Staten dus nog Sf 50.000 voeren is het benodigde werkkapitaal plus een dekking voor eventuele kosten bijeen.

Het uiteindelijke doel is de tussenhandel op de markt er toe te bewegen de landbouwers te geven wat hun toekomt enerzijds en anderzijds te voorkomen dat de consument door een abnormale winst van de tussenhandel te duur betaalt voor de levensmiddelen. Voorts meent de regering dat deze maatregel ook kan helpen voorkomen, dat de kosten van het levensonderhoud stijgen.

Import gefixeerd.

De regering heeft bepaald — aldus mededelingen van de minister van economische zaken, de heer Curiel — dat de import van Suriname gefixeerd wordt op de basis van 1951 (Sf 44 millioen).

Er is een lijst van gecontingenteerde goederen gepubliceerd, alle niet op deze lijst voorkomende goederen zijn vrij.

Welvaartsfonds.

De begroting welvaartsfonds 1952 vermeldt aan uitgaven Sf 3.591.199 en aan inkomsten 3.156.953. Deze cijfers voor 1951 waren 6.358.658 en 5.980.708.

De terugkeer der Indonesiërs

— Dr Suleiman, persattache van het Indonesische Hoge Commissariaat, die zich thans in Suriname bevindt heeft de pers mededelingen gedaan o.m. over het vraagstuk van de terugkeer van de Indonesiërs in Suriname naar hun land. Het standpunt van de Indonesische regering komt hier op neer: De Indonesische regering begrijpt het verlangen van de Indonesiërs in Suriname om terug te keren nu hun stamland een zelfstandige staat is geworden en het hun in Suriname niet zo goed gaat. Zij wijst hen niet af, zij kan en mag dit niet — geen land ter wereld zal dat — maar zij moedigt hen evenmin aan om over te gaan tot massa-vertrek.

Voor dit laatste zijn tal van redenen. Massavervoer is onmogelijk omdat er geen scheepsruimte voor is. Het overbevolkte Java, van waar het merendeel der in Suriname wonende Indonesiërs vandaan komen, kan hen niet opnemen. Zij zullen dus naar de buitengewesten moeten, maar dat vordert een enorme organisatie, grond- werktuigen en het stelt allerhand problemen, die op dit ogenblik niet kunnen worden opgelost.

Reeds de trans-emigratie van 500 oud-guerillastrijders per maand uit Java na elders stelt het land voor grote moeilijkheden. Daarbij komt nog, dat de terugkeer van de Indonesiërs uit Suriname — wier aantal op 39.000 wordt geschat — niet gezien kan worden los van de vele duizenden Indonesiërs in andere landen, zowel in Azië als elders, die ook zouden willen terugkeren.

Voorlopig wordt de oplossing dus daarin gezocht, dat degenen die op eigen kosten zouden willen terugkeren daarin niet verhinderd zullen worden, doch hun aantal is zeer gering. Voor het grote deel wordt dan ook aanbevolen geduld te hebben en onderwijl te trachten tot een verbetering van positie te komen, o.m. door meer dan tot nu toe het geval is geweest gebruik te maken van de kansen, die het onderwijs, met leerplicht, in Suriname biedt en door verbetering van de werkwijzen in de landbouw, waarin vrijwel de meesten een bestaan moeten vinden.

Zouden zij na verloop van tijd het eventueel in te stellen Surinaamse burgerschap verkiezen, dan zal Indonesië als democratisch land hen daarin volkomen vrij laten.

ARUBA

RECEPTIES ONAFHANKELIJKHEIDSDAGEN

Zoals telken jare werden ter gelegenheid van de onafhankelijkheidsdagen van de Amerikanen en Venezolanen druk bezochte recepties gehouden, respectievelijk op Vrijdagavond in de Essoclub en op Zaterdagmorgen in het Consulaat Generaal van Venezuela. Beide keren was ditmaal aanwezig Z.E. de Gouverneur van de Nederlandse Antillen, welke was vergezeld van Gezaghebber Mr Kwartsz en van zijn adjudant de Kapt. v.d. Beek. Voorts zagen wij op beide recepties vertegenwoordigers van het Corps Consulair, Overheidsdiensten, handel en nijverheid. Uit de enorme belangstelling is wel zeer gebleken de grote vriendschappelijke verhouding tussen de bewoners van Aruba en de volkeren van Noord Amerika en Venezuela.

CULTURELE AVOND IN SOCIEDAD BOLIVARIANA

In de stampvolle grote zaal van Sociedad Bolivariana werd Zaterdagavond onder auspiciën van de Vereniging van die naam een culturele avond georganiseerd ter gelegenheid van de 5 Juli, de onafhankelijkheidsdag van Venezuela.

Wij merkten in de zaal o.m. op de heer en mevr. Kwartsz en talrijke leden van het Corps Consulair waaronder uiteraard ook de Consul Generaal van Venezuela Sr. Ramon H. Madrid.

Het cultureel programma werd ingezet met een kostelijk dansje door een groep jongens en meisjes, die in nationale dracht waren gestoken; het was een alleraardigst gezicht de kinderen met de grootste ernst van de wereld een volksdans te zien uitvoeren.

Vervolgens zagen wij de bariton Pedro Mirep ons geen onbekende op het toneel van Bolivariana. We hoorden hem in een tweetal oude nummers en kunnen slechts zeggen, dat zijn nervositeit iets is afgenomen. Mirep wordt steeds beter — maar o, die zenuwen. Hij werd aan de piano begeleid door de heer Leslie Leonor.

Mej. Fanny Oduber declameerde het toepasselijke „El delirio del Chimborazo" — een mooi gedicht, waarvan bij de declamatie veel verloren ging door hinderlijk lawaai in de zaal waardoor mej. Oduber enigszins van haar stuk werd gebracht. Een uitstekende groep dames en heren — eveneens in Venezolaanse costuums — danste en zong Venezolaanse dansen waarvoor zij een daverend applaus verwierven en zelfs een nummer moesten herhalen.

De heer Victor Avendano, consul van Venezuela, sprak een geestig woord naar aanleiding van de Vrijheidsdag en daarna werd er gezongen door de bariton Jose Martinez, die over een mooi stemgeluid beschikt; hij werd geaccompagneerd door de heer Luis Leanez.

Na een voordracht van mevr. Regina de Garcia kwam een der beste nummers van het programma, namelijk het optreden van „Los Trovadores Tropicales" met zang van Tali Lopez. De guitaristen hebben uitstekend werk geleverd en de mooie stem van de heer Lopez harmonieerde daarmede volkomen. Een daverend applaus dwong tot een extraatje.

Nadat nog het familie-orkestje van Sint Nicolaas een paar nummertjes had gespeeld (het optreden van dit groepje is altijd weer een succes), kwam het einde aan de geslaagde avond met het spelen van het Wilhelmus.

P.P.A.-LEIDER LEGDE DE KAARTEN OP TAFEL.

In het theater Principal heeft de leider van de P.P.A. Zondagmorgen voor een zeer grote groep partijgenoten tekst en uitleg gegeven over zijn houding tijdens de R.T.C., die kortgeleden in Nederland werd gehouden en door verschillende omstandigheden niet tot een goed einde is gebracht. In het bijzonder sprak de heer Irausquin over het werk van de subcommissie. Deze commissie heeft 54 maal vergaderd en daarbij was het zeker opgevallen, dat de heer Henny Eman niet vaker aanwezig is geweest dan ongeveer de helft van genoemd aantal.

Sensationeel was ook de mededeling van de heer Irausquin, dat de heer Eman vaak openlijk in Nederland heeft verklaard, dat hij niet naar Nederland was gekomen voor de autonomie, die hij nu en dan met nationaal vandalisme betitelde, maar uitsluitend voor de herziening van het kiesrecht. In verband met dit laatste was Eman Jr. met een geheel nieuw voorstel ter tafel gekomen, wat in de ogen van de andere commissieleden maar weinig genade vond.

Verder sprak de heer Irausquin, die zijn betoog bij herhaling onderstreepte door het voorlezen van notulen van de vergaderingen, over verschillende andere problemen, zoals het Antilliaanse aandeel aan de defensie en de verbindingen van buitenlandse luchtlijnen, die hij een zuiver Antilliaanse zaak noemde.

Spreker releveerde ook het onderhoud, dat H.M. de Koningin hem had toegestaan en sprak tenslotte over de huidige kabinetscrisis, waarbij hij de houding van landsminister Lampe zeer verklaarbaar vond.

NIEUWE „ECHO"

Zaterdag is uitgekomen een nieuw nummer van het blad van de Arubaanse handelaren, „De Echo". Onder meer waren opgenomen de tijdens de laatste algemene vergadering afgestoken speeches van de heren Whitfield en Koster. Maar verder werd helaas niet in het minst aandacht besteed aan de brandende vraagstukken waarmede de Arubaanse zakenlieden op het ogenblik te maken hebben.

TERUG

Zaterdagmorgen is op Aruba teruggekeerd mr J. Schaafsma, Rechter in Eerste Aanleg, die enige weken juridische arbeid heeft verricht op de Bovenwindse eilanden. Zijn plaatsvervanger mr L. Weeber is dezelfde dag naar Curaçao terug gevlogen.

NOG GEEN SAMENSMELTING

Elders gepubliceerde berichten over een samengaan van de beide Una-partijen op Aruba blijken niet geheel juist te zijn. Wel worden besprekingen hierover gevoerd, maar men schijnt het nog niet helemaal eens te zijn. Overigens is de Unaleiding wel heel wat minder scherp geworden ten aanzien van de „eisen" over een nieuw kiesstelsel. Beter ten halve gekeerd....

BRIDGEDRIVE DAKOTA.

Aan de op 4 Juli gehouden bridgedrive in het Restaurant Dakota werd ditmaal door niet minder dan 34 paren deelgenomen. Ook ditmaal werd er verwoed gestreden om de zeer fraaie prijzen met het volgende resultaat:

1e prijs het paar Boots—Grinsven (5070 pt); 2e prijs het paar Vocks—Te Winkel (4840 pt); 3e prijs het paar heer en mevr. Hamers (4740 pt); 4e prijs het paar heer en mevr. Van Dulst (4610 pt); 5e prijs het paar Kramer—Van Eyck (4370 pt); 6e prijs het paar heer en mevr. Slot (4350 pt).

GEEN RIJBEWIJS, MAAR TOCH........... 130 KILOMETER.

Vrijdag stond iemand terecht, die op 21 Juli een auto had ontvreemd en hiermede 100 kilometer had gereden en deze snelheid had opgevoerd tot 130 op de weg Oranjestad — Sint Nicolaas. Mr L. Weeber veroordeelde beklaagde wegens poging tot zelfmoord voor de snelheid van 100 km. tot 5 dagen hechtenis en voor de snelheid van 130 km tot 7 dagen hechtenis. Bovendien werd hem voor de tijd van twee jaren het recht ontzegd examen voor het verkrijgen van een rijbewijs te doen.

Fanny Blankers-Koen in de topvorm

Een goede troef in Nederlands Olympiade-team

Rotterdam. — Naar aanleiding van de athletiekwedstrijden om het Nederlands kampioenschap, die op Zondag 29 Juni in Rotterdam zijn gehouden, schrijft het Algemeen Nederlands Persbureau een beschouwing over de prestaties van Fanny Blankers-Koen.

Haar echtgenoot en coach, Jan Blankers, had voor de aanvang van de wedstrijd 80 meter horden tegen de ANP-verslaggever gezegd: „Let eens op Fanny; zij is in buitengewone vorm". Inderdaad, zo schrijft de ANP-verslaggever, de viervoudige Olympische kampioene van 1948 is thans, vier jaar later, en drie weken voor het begin van de Spelen in Helsinki in een vorm, die haar in staat stelde buitengewone prestaties te leveren op de 80 meter horden en de 100 en 200 meter. Zij evenaarde in de finale 80 meter horden haar wereldrecord; zij verbeterde haar wereldrecord op de 100 meter en zij bleef slechts een tiende seconde boven het wereldrecord op de 200 meter.

Wel merkt de schrijver van de beschouwing op, dat er een vrij krachtige wind van start naar finish stond, zodat de loopsters, wat men noemt, de wind mee hadden, maar dat neemt niet weg, dat de prestaties van Fanny Blankers-Koen en van haar rivale Puck Brouwer bijzonder goed zijn geweest. Fanny gaf blijk van haar oude vechtlust en van de lichaam en geest overwinnende wil om de tegenstanders te slaan. Ook Willy Lust, de rivale van Fanny Blankers-Koen op de 80 meter horden, leverde prestaties, die zeer goed te noemen zijn. Met deze drie vrouwelijke athleten, Fanny Blankers Koen, Willy Lust en Puck Brouwer, heeft Nederland drie athleten die schitterende troeven kunnen worden genoemd. Bovendien heeft Fanny Blankers-Koen zich bereid verklaard ook op de 4x100 meter estafette te starten, waardoor een sterk team kan worden samengesteld, dat zeker een goede kans op een Olympische medaille heeft.

Henk Visser

Wat de prestaties van Henk Visser betreft, ook deze waren in Rotterdam aanzienlijk beter dan van hem verwacht werd. Of dit nu het gevolg was van het feit, dat het zijn laatste kans was om opgenomen te worden in de Olympische ploeg, of dat het heerlijke warme weer hem tot topprestaties hebben gedreven, is niet te zeggen. Maar in ieder geval verbeterde hij het Nederlandse record en passeerde hij bij alle drie zijn sprongen de 7 meter grens. Hij sprong zeer constant en een verbetering van 9 cm van het op zijn naam staande Nederlandse record is wel een reden om met vertrouwen zijn prestaties in Helsinki tegemoet te zien.

v. Roessel beroepspeler?

Tilburg. — Van Roessel, een van de sterkste voorhoedespelers van het Nederlands elftal, is op het ogenblik in Italië om besprekingen te voeren met een voetbalclub, die hij niet met name heeft genoemd, over een eventueel contract als professional-speler. Van Roessel heeft verklaard, dat de aanbieding, die hem was gedaan, financieel zo gunstig was, dat hij het niet verantwoord achtte dit aanbod niet grondig te onderzoeken. In ieder geval heeft hij de verzekering gegeven geen contract af te sluiten voor de Olympische Spelen, zodat hij als amateur in Helsinki zal kunnen spelen.

HELSINKI TUIGT ZICH OP

Helsinki. — De tulpen bloeien thans in Helsinki en de schilders zijn druk bezig om hier en daar een streekje nieuwe verf te geven, opdat de stad vooral een goed verzorgd uiterlijk zal hebben. Daar waar de straten slecht onderhouden zijn, verschijnen stratenmakers om het euvel te verhelpen; kortom in Helsinki is op het ogenblik kort voor de Olympische Spelen vrijwel iedereen bezig de stad een feestelijk aanzien te geven, zodat de duizenden buitenlandse gasten, die zullen komen, zo goed mogelijk kunnen worden ontvangen. Het nieuwe vliegveld, dat 20 km buiten Helsinki ligt, is gereed en bereids in gebruik genomen.

De plaatskaarten voor de openingsplechtigheid van de Spelen zijn uitverkocht. Meer dan 70.000 toeschouwers zullen op 19 Juli in het Stadion een plaats krijgen. De avond, waarop de finales voor de bokswedstrijden zullen plaats vinden, ondervond inmiddels reeds zoveel belangstelling, dat ook dan geen plaats meer te koop is. Athletiek staat in de volle belangstelling en voor verscheidene middagen, waarop athletiekwedstrijden zullen worden gehouden, is het stadion volledig uitverkocht.

WERELDKAMPIOEN-TENNIS 17 JAAR OUD

Londen — De Amerikaanse Maureen Connally, die het kampioenschap dames enkelspel vandaag te Wimbledom verwierf, is op zeventienjarige leeftijd de jongste tennisspeelster, die in deze eeuw deze eer tockomt. Zij bewees hiermede, dat haar opzienbarende overwinning in de Verenigde Staten het vorig jaar, toen zij zestien was, geen toeval was. Er is maar een jongere speelster, die het kampioenschap dames enkelspel te Wimbledon won, namelijk Lottie Dod, die de titel verwierf in 1887, toen zij pas 15 jaar was. Deskundigen zijn van mening, dat de jeugdige Maureen, een blonde uit Californië, nog jaren lang het tennisspel bij de dames zal beheersen.

Ray Robinson in lappenmand.

New York — Op medisch advies zal Ray Robinson waarschijnlijk afzien van het beraamde Europese tournee en van de wedstrijd om het wereldkampioenschap middengewicht tegen de Fransman Albert Yvel op 2 Augustus in Tel Aviv in Israël aangezien hij tot op het ogenblik nog niet hersteld is van de tijdens de wedstrijd tegen Joey Maxim door de grote hitte veroorzaakte instorting. Alleen als zijn conditie snel verbetert, zal hij misschien besluiten toch nog naar Europa te gaan.

WILLEMSTAD NEDERLAAG TOURNOOI

De uitslagen van de in het afgelopen week-end gespeelde wedstrijden luidden: Willemstad II wint met 5—0 van Marine Basis II, het eerste elftal van Willemstad verloor met 3—0.

Het a.s. week-end zijn vastgesteld: Willemstad tegen C.P. Nederhorst. (beide elftallen).

DE UITSLAGEN VAN DE NALTB-KAMPIOENSCHAPPEN

Zaterdag 5 Juli:

Mundo Nobo: Ch. de Jongh — [illegible] 2-6, 5-1, 6-1, 6-4; R. Cual [illegible] — T. Foind, H. Tolud w.o.

Asiento: J. Boutmy — W. Mc-Murdoch 8-6, 3-6, 6-1, 6-1.

Zondag 6 Juli:

Mundo Nobo: I. Regales — I. Meit 8-6, 6-0, 6-4; M. Pereira — N. Verwoerd 6-2, 6-0, 6-1.

Asiento: O. Salas — N. van Son 8-6, 1-6, 5-7 (afgebroken); G. [illegible] — S. Hare 6-0, 6-3, 6-0.

C.S.C.: N. Chumaceiro — B. Brandwijk Nodelijk 6-2, 6-3, 6-3.

Het programma voor Dinsdag a.s. luidt:

Mundo Nobo: de Jongh — Pereira en Regales — Boutmy (16.30 uur).

Asiento: Hinds — Uchtmann (16.30).

— Twee New Yorkse artsen hebben een nieuw plaatselijk verdovingsmiddel gevonden, efocaine genaamd, dat gedurende tien dagen na een operatie de pijn kan wegnemen. Het middel moet ter plaatse van de operatie of in de zenuwen, die daarheen leiden, worden ingespoten.

AGENDA

WEST-END: „Oliver Twist" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „La nina Popoff" 19 en 21 uur.

ROXY: „The Prince who was a thief" 19 en 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: Botica Juliana, Julianaplein 6, tel. 2400 en Boti-Botica Brion, Brionplein 29, tel. 3222.

COLONNE RODE KRUIS: In geval van nood belt men: tel. 1520 — 1274 — 3689 — 3500.

Voor Kantooruren: 8 — 12 en 15 — 18 uur: bellen Marktstraat 1, tel. 1836.

Buiten kantooruren: voor spoed: 3773. men door Zuster Ziekman, Niewindstraat 22A, tel. 3773.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst heer L. Verhagen, van 7 — 15 uur, tel. 1758.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:

Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45.

Kantoor Handelskade 6, werkdagen van 07.00 — 19.45.

Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht..

CUROM

Maandag: 17.30 Kinderuitzending in het Papiament; 17.50 Gramofoonplaten; 18.05 Saint-Saens; 18.30 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 Wat de handel biedt; 20.30 Papiamentse les; 20.45 Curom Juke Box; 21.40 Jimmy Dorsey; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Maandag: 19.00 Nieuws; 19.10 Muziek van Isaac Albeniz, 19.14 Nederlandse Kroniek; 19.30 Hugo de Groot en zijn orkest; 19.50 Sportjournaal; 20.05 West-Indische rubriek o.a. met klankbeeld over het leven van Pedro Luis Brion; 20.35 Het Internationaal Musicologencongres te Utrecht; 20.40 „Europese Harmonieorkesten"; 20.55 Avondgebed: Ds F. R. A. Henkels; 20.58 Sluiting.

AVROS

Maandag: 17.00 Advertenties; 17.15 Voor de Kinderen; 17.25 Cowboy Songs; 17.45 Voor Jongen op de Antillen; 18.00 Zwaardere muziek 18.40 Nieuws; 19.00 U vraagt de Avros draait; 19.20 Voor de gedetineerden; 19.30 Verzoekprogramma; 20.00 Advertenties; 21.15 V. en V.; 21.25 Kostelanetz; 21.50 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:

Kantoor open: 05.30 — 01.30 uur, tel. 2307

D. S. Leeflang: 01.30 — 05.30 uur, tel. 2038

Personeel Afdeling:

Maandag, 7 Juli 12.00 uur tot en met Zaterdag, 12 Juli 12.00 uur S. H. Tiesma, tel. 2030; b.g.g. nadere inl. tel. 2400; of W. Lambij, tel. 2330.

Materialen Afdeling: M. Gautier, Negropont 77, tel. 2902.

C.S.M.

Rederij: I. Slagter, tel. 4301.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur J. H. Allebé, tel. 2099; 23.00 — 08.00 uur.

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 uur, tel. 2276; van 1.00 — 7.30 uur A. Voordenhout, tel. 2932.

Ons feuilleton

De man in het wagentje

Zij oogden de verdwijnende gestalte van Cyril Montgomery na, tot ze in de menigte verloren ging. Sidney keek haar man aan, maar zonder te glimlachen.

„Die arme Keeler!" zei ze zachtjes. „Ik mag hem wel. En in het diepst van zijn hart is hij werkelijk geen huichelaar."

Een steward kwam op hen toe en bleef achter Trask's wagentje staan.

„Gereed om aan boord te gaan, mijnheer."

Trask knikte.

„Welke klas?"

Trask keek zijn vrouw aan.

„Ja, welke?" vroeg ze, terwijl ze hem bleef aankijken.

„De tweede!"

Sidney beaamde het met een triomfantelijk knikje.

x x x

HOOFDSTUK XXIV

„De laatste keer, dat ik dat zag," merkte Trask op, terwijl hij liefdevol naar het Vrijheidsbeeld keek, met zijn opgeheven arm, „zat ik in mijn wagentje, op het bovendek, en probeerde er als een invalide uit te zien."

„En nu zie je er als een invalide uit, maar sta je nog op je benen," zei Sidney, terwijl ze hem tegen de verschansing in evenwicht hield.

De Gulf Stream stoomde met verminderde snelheid de baai in. Het was bijna een sprookjesachtige reis geweest van Galveston, met een ineengedoken herstellenden patiënt, een kleine, maar heel belangrijke bruid, en een zwart-en-wit-gevlekte poes als het voornaamste middelpunt van de belangstelling aan boord. Zelfs kapitein Blodgett had hun een bezoek gebracht, beneden, waar de weerinstrumenten nog altijd tikten en aantekeningen maakten, en waar Sidney — nog nauwgezetter dan Keeler — waakte over de man, die begonnen was als amateur-invalide, en nu invalide van beroep geworden was.

Nu en dan had hij over de toekomst gesproken. Hoe zou hij voor haar moeten zorgen, hij, een invalide zonder werk, die niets anders op de wereld bezat dan vijftienhonderd dollar? Maar altijd, als hij dat onderwerp aanroerde, sloot zij hem de lippen met haar kleine hand.

„Dat is weer een nieuw avontuur," zei ze dan, „Daar zijn we nog niet aan toe. Voor het ogenblik zorg ik voor jóú."

Drie dingen gebeurden er op de kade, zodra een paar kabels van de Gulf Stream op haar ligplaats hadden vastgelegd. Het eerste was het bezorgen van een telegram voor Trask „en echtgenote". Het was afgezonden uit Galveston.

„Ditmaal voor elkaar, mijnheer. Ik heb alles opgebiecht en ben toch aanvaard. Nu toneelspeler in vaste dienst. Volgende week in Californië. Morgen getrouwd.

Keeler."

„Die goede, oude Keeler!" zei Sidney hartelijk.

De tweede gebeurtenis, die Trask en zijn vrouw betrof, was de verschijning van Spencer Trumbull. Het was dezelfde oude Trumbull — bleek, bijna alsof hij aan bloedarmoede leed, met een algemene trek van moeheid over zich, als gevolg van het leven in de grote stad. Hij maakte een diepe buiging voor Sidney, toen Trask hen aan elkander voorstelde, en keek haar aan met beleefde nieuwsgierigheid.

„Nu, je hebt me daar een mooie pan bezorgd, Bill," zei hij dan. „Als je in de eerste klas geblewen was, zou het allemaal goed gegaan zijn. Maar toen je over het hele schip begon rond te scharrelen, en op het laatst ook nog zoek raakte op zee, was het met me gedaan. Ik moest op de proppen komen, en de hele zaak uitleggen bij de oude heer."

„Zei hij er veel van?"

„Het maakt niets uit, wat hij zei, maar wat hij deed. Hij heeft me aan het werk gezet!"

„Jou!"

„Je hoeft er niet om te lachen," gromde Trumbull. „Ik ben aan het werk, zeg ik je. De oude heer en dr North vonden, dat ik eigenlijk geen zeereis nodig had. Ze dachten, dat ik genoeg frisse lucht zou krijgen, als ik achter het loket van een bank zat."

„En dat meisje — daarginds in de bergen?"

„Dat is het enige fatsoenlijke wat er aan is. Ze heeft me beloofd, dat ze me, als ik een jaar lang werkte, een gelijke kans zou geven als Reddy Underwood. Maar denk eens even aan: een jaar lang werken!"

Sidney Trask keek hem heel streng aan.

„U moest blij zijn!" riep ze uit. „Billy hier is van plan, honderd jaar te werken — voor mij!"

„Maar hij heeft u dan ook gekregen," merkte Trumbull spijtig op.

„Misschien wel," peinsde zij. „Maar soms denk ik, dat ik hém gekregen heb."

De derde gebeurtenis was de aankomst aan boord van een kleine man met zwakke ogen, die op een ietwat beduusde manier door dikke brilleglazen keken. Hij scheen doelloos heen en weer te dwalen, toen Sidney hem in het oog kreeg. Het volgende ogenblik was ze het dek over gerend en had ze haar armen om hem heen geslagen.

„Vader!"

„Hè? O ja — kijk, Sidney, kind!"

„Hoe gaat het met moeder?"

„Heel goed, o ja, heel goed. En de instrumenten, kind? Heb je de aantekeningen bijgehouden?"

„Elke dag, op twee na," verzekerde ze hem. „En toen hebben twee heel aardige oude dames er naar gekeken. We hebben een prachtig barometer-verslag."

Professor Sands wreef zich in de handen en werd beslist opgewekt.

„Maar komt u nu even mee, deze kant uit," zei Sidney, terwijl ze hem bij de arm nam. „Ik wil u bij iemand brengen."

De professor liet zich leiden naar de plaats waar Trask naar hen stond te kijken.

„Dit is Billy," zei Sidney.

De professor keek in het gelaat van de invalide en was klaarblijkelijk ten hoogste verbaasd.

„Billy?" herhaalde hij vaag.

„Uw schoonzoon, grote domoor!"

„Mijn schoonzoon? Hm! Maar.."

„Maar ik heb u toch uit Galveston getelegrafeerd, vader!"

Professor Sands krabde eens aan z'n neus en dacht na.

„Goede genade! Dat is waar, kind. Ik was het vergeten. U wilt me wel excuseren, mr. — eh — hoe is de naam, Sidney..."

„Trask," zei ze met een zucht en een geduldig hoofdschudden.

„O ja, natuurlijk. U wilt me wel excuseren, mr Travis, maar ik ben nu en dan een beetje verstrooid. Ik ben blij, kennis met u te maken, mijnheer."

„Niet, Travis, maar T r a s k!" riep Sidney wanhopig uit. „Dat is zijn naam, en dat is nu ook m ij n naam. Ach, probeert u het nu alstublieft te onthouden, vader!"

„Trask," herhaalde de professor nauwkeurig. „Ik zal het opschrijven. Het zal me anders wéér ontglippen. Ik vergeet mijn eigen naam soms."

Hij bekeek zijn schoonzoon met vernieuwde belangstelling.

„U zult natuurlijk heel goed zijn voor mijn kleine meid," zei hij, op een plotselinge toon van gezag.

„Mijn hele leven," antwoordde Trask ernstig.

„Juist," knikte de professor vol vertrouwen. „Dat had ik wel kunnen weten. Ziet u, terwijl ik absoluut niets over u weet, mijnheer, ken ik maar al te goed mijn dochter. Als zij u heeft aanvaard, dan betekent dat, dat de familie u aanvaardt. Dat betekent, dat u 10 door uw examen gekomen bent. Mijn dochter maakt geen vergissingen."

Trask keek neer op de kleine man; hij mocht hem aanstonds. Er was een flinkheid aan hem, die eerbied afdwong — geen lichamelijke flinkheid, maar een van karakter. Ondanks zijn zware brilleglazen en zijn verstrooide manier van doen was de professor een man.

„Nu, ik geloof, dat we gereed zijn om naar huis te gaan, en moeder te begroeten," zei Sidney, terwijl zij haar vader en Trask allebei een arm gaf.

„Ja," zei de professor. „Eh, mijn vrouw zal graag kennis met u maken, mr Thatcher."

„Vader! U moet nu beslist eens leren, om „Trask" te zeggen. Onthoud nu alstublieft, dat die naam voortaan ook van mij is. In die toekomst zult u hem graag willen hebben, dat u hem „Billy" noemde. U kunt er eigenlijk net zo goed direct mee beginnen."

„Zeker, natuurlijk. Kom mee, Billy."

Trask's vrouw zat op de leuning van zijn stoel, haar gezicht dicht bij het zijne; zij boog zich over de courant.

„Weer een fles?" vroeg ze op 'n toon van ontzag.

„Uit Cuba," knikte Trask.

„Welke?"

„Het bericht luidt:

210 Noorderlengte, 470 Westerbreedte. Aan boord van het wrak Tante Roosje...."

„Ik heb het verscheidene namen gegeven," verklaarde Sidney. „Ga door."

„.....Verlaten ergens in de Golf van Mexico, met Billy Trask en een poes. Ik houd van allebei. Red ons niet, tenzij absoluut noodzakelijk."

Sidney klapte in haar handen en lachte.

„Heb ik je niet gezegd, dat het sensationeel was, om berichten in flessen te versturen!" riep ze uit.

Zij gleed van de stoel af en streek liefdevol over zijn haar.

„Nu, het eerste gevolg zal wel zijn, dat de vodden- en flessenkooplui hier geregeld komen aanbellen," zei hij.

„Ik zie niet, hoe we er een eind aan moeten maken," peinsde zij. „Of het moest zijn, dat we een schip huren, en op jacht gaan naar de flessen. Maar sommige daarvan kunnen nu wel meer dan een halve reis om de wereld afgelegd hebben. We zouden niet weten, waar we moesten zoeken. En...."

Zij hield eensklaps op en keek hem ontsteld aan.

„Billy!" riep ze uit.

„Ja, lieverd?"

„Er is één fles bij — maar één — ik zou het besterven, als ze 'm ooit vonden! Ik was 'm vergeten, tot ik er nu net aan denk."

Sidney schudde peinzend het hoofd.

„Ik geloof niet, dat ik je dat vertellen zal — in ieder geval nu niet. Maar, o, Billy! Die mag gewoon niet gevonden worden."

„Is — ie — is je nog erger dan deze?" vroeg hij, naar het bericht in de courant wijzend.

Gedurende enkele ogenblikken verborg zij haar gelaat tegen zijn schouder. Dan prevelde zij met gesmoorde stem:

„Hij was geadresseerd aan onze kleinkinderen."

Trask trok haar naar zich toe en liefkoosde haar.

Er werd eensklaps aan de voordeur gebeld. „Verslaggevers," zei hij. „Ik begin het beletje al te kennen. Loop er heen en sta ze zelf te woord. Als je allerlei dingen aan het water gaat toevertrouwen, dan is al het minste, wat je kunt doen, dat je de mensen, die informaties weren, behoorlijk ontvangt."

„Lafaard!" riep ze uit, terwijl ze zich uit zijn armen losmaakte. „Zó makkelijk zal ik je er niet van af laten komen. Vooruit, ga mee! Dit was niet zo'n vreselijke fles. En ze zullen de poes ook willen zien. Waar is die?"

—:—

In de meeste verhalen zou dit het logische einde zijn, want als de jongelui getrouwd en gelukkig zijn, is er niets meer te vertellen. Ze zijn immers gelukkig, en het geluk is alles. Maar wat dit verhaal betreft, kan het eigenlijke eind in geen jaren — misschien in geen eeuwen geschreven worden. Er zijn zóveel flessen, ziet u — flessen, die drijven in bijna ieder deel van de wereld, flessen, die aangespoeld zijn op zanderige kusten van verre landen, flessen, die wachten om opgepikt te worden tussen het zeewier van afgelegen zeeën. En zolang de laatste fles niet gevonden is, wel, zolang kan er nooit een einde komen aan Sidney Sands' avontuur.

Een vooruitziende jongedame mogt u zeker zeggen. Want hoe velen van ons kunnen zich een jaarlijkse rente van avontuur bezorgen voor de oude dag?

Als u in uw courant leest, dat de állerlaatste fles gevonden is, dán, en dán alleen, zal dat zijn einde.

EINDE